

Ištraukos iš Šrila Prabodhananda Sarasvačio „Šri Vrindavana Mahimām tos“

*na kuru na kuru mithyā deha-gehādy-apekṣā ā
mā tim akhila-pumārtha-bhraṣṭā śikā vidhī mūrdhni
cala cala suhṛd-adyaivābhumukhyena vajrād
api ca hṛdi-kaḥ horaḥ śrīla-vṇāndāvanasya*

O, prašau, ne! Nepuoselėk iliuzijų apie savo kūną, namus ir visa kita! Žinok, kad mirtis sužlugdys visus tavo planus! O drauge, bėk, bėk į Šri Vrindavaną! Nepadaryk savo širdies kietesnės už žaibą! (1.70)

*marī yase kadā sakhe tvam iti kṣijānāsi kṣi
śiṣoḥ sūtaruḥ astha vā na khalu mā tyur ākasmika
tad adya niravadya-dhīr avapur indriyāsaktikto
na kiñcana vicāraya drutam upaitu vṇāndāvana*

Drauge, ar tu žinai, kada mirsi? Argi net kūdikiai, kartais nemiršta netikėtai? Aiškiu intelektu, be prisirišimo prie kūno ir juslių, ir nesustodamas pagalvoti, bėk į Vrindavaną! (1.78)

*bhrātar yarhi nimīlito 'smi nayane tatra kva kāntātmaja
bhrātṛ-svāpta-suhṛd-gaṇa kva ca guṇāḥ kutra pratīkṣā hādaya
kutrāhaḥ kṣi tyā prabhutva-dhana-vidyādyais tataḥ sarvatas
tvaḥ nirvidya savidya kintu na calasy adyaiva vṇāndāvanam*

O broli, kai užmerksi akis mirties metu, kur bus tavo mylinti žmona, vaikai, broliai, giminaičiai ir draugai? Kur bus tavo gerosios savybės? Kur bus tavo šlovė? Kur bus tavo pasididžiavimas, turtai, išsilavinimas, valdžia, ir kitos galios bei turtai? O apsišvietęs ir protingas drauge, kodėl neatsisakai šių laikinų dalykų ir nebėgi į Vrindavaną? (1.81)

are śīghra śīghra suta-dhana-kalatrādi-mamatā

*pratāne kālo 'yaṁ nahi vapur idaṁ mṁ ty-anugatam
samastālabhyānāṁ param idam alabhyaṁ sva-kṁ payā
bhuvī vyaktaṁ vṁ ndā-vipinam abhidhāvātihaṁ hataṁ*

Dabar ne laikas prisirišti prie žmonos, vaikų, turto, ir viso kito. Mirtis jau vejasi tavo kūną. Greitai, greitai bėk į Vrindavano mišką, patį rečiausią ir sunkiai pasiekiamą iš visų retų dalykų, kuris dėl savo gailestingumo dabar pasireiškė šiame pasaulyje! (13.21)

*vṁ ndāraṁ yam agaṁ ya-puṁ pa-nivahair dhanyāgra-gaṁ yair hṁ dā
dhyeyaṁ prāpya batānyato hi kudhiyo yad yūyam ādhāv atha
tac cintāmaṁ im eva pāda-hatibhir dūraṁ nirasya svayaṁ
hastāgre patita-śvapāka-bhavane bhakṁ yāśayā bhrāmyatha*

Savo širdyse, medituokite į Vrindavano mišką, kaip į tą vietą, kurioje nesuskaičiuojamai gausu gražių gėlių! Bėk į Vrindavaną! O kvailiai, jei jūsų pėdos nuveda jus tolyn nuo čintāmaṁ i brangakmenių Vrindavane, jūs galų gale prašysite išmaldos degradavusių šunėdžių namuose. (13.51)

*kānta tvaṁ -mātra-saṁchādita-yuvati-mayāmedhya bībhatse piṁ e
drāg-dṁ e paṁ itānām api vilayamitā dhairya-rakṁ ātiśikṁ ā
kā bhaktiṁ kā viraktis tad-apahṁ ta-dhiyāṁ kaiva vṁ ndāvanāśā
tāsāṁ nāmāpy aśṁ vaṁ s tad anusara sakhe rādhikā kuṅjavāṁ im*

Bjauraus mėsos gabalo, padengto plonu gražios odos sluoksniu ir vadinamo gražia jauna moterimi vaizdas net išminčių moralinius pamokymus nuveda prie sunaikinimo. Ką reiškia atsidavimo tarnystė tiems, kurių intelektą tokiu būdu apiplėšė? Drauge, nelik nei akimirkos klausytis šių puolusių vyrų vardų! Tiesiog bėk į Šrīmati Radhikos miško giraites! (13.55)